

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl dne 18. října 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Zacha a přísedících Olgy Bartoškové a Karla Kratochvíla, v hlavním líčení

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], starobní důchodce, trvale bytem [adresa obžalovaného], okr. [obec],

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje podané obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že

dne 15. 7. 2020 kolem 18.00 hodin v obci [adresa obžalovaného], okr. [obec], v prostorech neuzamčeného dvora bytového domu a budovy dílny, kde byly po dohodě jím servisovány a dlouhodobě uskladněny dvě závodní motokáry MS kart s příslušenstvím ve vlastnictví [celé jméno poškozeného], [datum narození], po předchozí slovní rozepři ohledně další servisní spolupráce a bez reakce na sdělení záměru odvézt motokáry, na místě jejich majiteli ve [právnícká osoba] [celé jméno poškozeného], [datum narození] a [celé jméno poškozeného], [datum narození], se nejprve slovně snažil zabránit v odnesení motokáry, jež podmiňoval zaplacením nesjednaného poplatku za uskladnění, při vynášení [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] prohlásil, že si motokáry neodvezou, odjistil a prudce spustil výsuvná sekční vrata, která opětovně padla na vynášenou motokáru, když se přetahoval s [celé jméno poškozeného], jenž se snažil vrata zvednout, následně ve snaze zamezit odvozu motokár se chopil legálně držného revolveru zn. Smith & Wesson, ráže 38 Special, v.č. [anonymizováno], a z bezprostřední blízkosti jej namířil postupně na hlavu [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], poté proti tělu [celé jméno poškozeného], přitom pronášel výhrůžky typu „zabiju tě; tebe taky zabiju; všechny vás postřelím, jestli nevypadnete“, v důsledku čehož [celé jméno poškozeného] v obraně stříkl pepřový sprej proti

jeho obličej, motokáru ponechali na dvoře a utekli na ulici, po chvíli při opětovném přenášení motokáry jim opět bránil v odvozu, rukama uchopil [jméno]

2 2 T 12/2021

[celé jméno poškozeného] pod krkem do tzv. kravaty, proto se v průjezdu domu motokára opět dostala do kontaktu se zemí, následně byl okřiknut a odstrčen [celé jméno poškozeného] a rdoušení zanechal, ale vyzbrojen černou kovovou tyčí s gumovou rukojetí o celkové délce 78,5 cm a průměru 2,5 cm máváním v ruce po vynesení motokáry na ulici požadoval, aby motokára zůstala na místě a hrozil [celé jméno poškozeného], že si to s ním vyřídí, fyzickým bráněním v odvozu motokáry přitom bylo poškozeno kovové táhlo brzdového pedálu, pouzdro s ložiskem na zadní nápravě, zadní náprava, palivová nádržka a šrouby k upevnění tyče řízení se škodou v celkové výši nejméně 7 470 Kč,

čímž měl spáchat

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku,

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť žalovaný skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený [celé jméno poškozeného], [datum narození], trvale bytem [adresa poškozeného], odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [obec] podal u zdejšího soudu obžalobu na [celé jméno obžalovaného] a v této mu klade za vinu spáchání zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, když této trestné činnosti se obžalovaný měl dopustit jednáním jež je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Na základě podané obžaloby soud ve věci nařídil hlavní líčení a provedl dokazování. Po provedení dokazování byl Okresním soudem v Pelhřimově dne 16. 11. 2021 vynesena rozsudek, kterým byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn podané obžaloby pro žalovaný skutek ve kterém byly spatřovány trestné činy podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) a § 358 odst. 1 tr. zákoníku, když soud dospěl k závěru, že žalovaný skutek není trestným činem. Tímto rozsudkem byl rovněž poškozený [celé jméno poškozeného], [datum narození], odkázán s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Zprošťující rozsudek právní moci nenabyl, neboť na základě odvolání podaného státním zástupcem Krajský soud v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, svým usnesením ze dne 17. 2. 2022 pod č.j. 10 To 264/2021-497, rozsudek okresního soudu podle § 258 odst. 1 písm. b,c) tr. řádu v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění tohoto usnesení krajský soud konstatoval jakým způsobem Okresní soud v Pelhřimově ve věci rozhodl, poukázal na skutečnosti uvedené v podaném odvolání státního zástupce a v rámci přezkumného řízení pak dospěl k závěru, že oprávněnému prostředku odvolatele, tedy státního zástupce je nutné vyhovět, neboť napadený rozsudek nemůže ve stávající podobě při hodnocení důkazů, jak k nim přistoupil okresní soud, obstát po obsahové stránce.

3. Odvolací soud uvedl, že v procesním postupu soudu I. stupně nebyly shledány žádné nedostatky, které by musely vést ke zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu rozvedeného v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Lze rovněž konstatovat, že okresní soud provedl v posuzované věci v rámci hlavních líčení poměrně velké množství důkazů, nicméně soudu I. stupně je nutno vytknout zejména to, že skutková zjištění soudu jsou nejasná, zjevně neúplná, soud se náležitě nevypořádal s obsahem všech provedených důkazů a jako nedostatečnou odvolací soud shledává i kvalitu

odůvodnění napadeného rozhodnutí po stránce obsahové. Odvolací soud konstatuje, že soud nalézací se s dostatečnou pečlivostí nezabýval hodnotou a důkazní silou výpovědi obžalovaného, dále obsahem výpovědi svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] a dalšími důkazy, které byly před soudem I. stupně provedeny.

3 2 T 12/2021

Shromážděné důkazní prostředky soud I. stupně hodnotil izolovaně a ne ve vzájemných souvislostech a vazbách, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu.

4. Okresní soud v Pelhřimově v napadeném rozsudku označil výpověď svědka [celé jméno poškozeného] za nestrannou a věrohodnou. Na základě takové úvahy pak nalézací soud uzavřel, že výhrůžky zabitím, zastřelením, které měly zaznít z úst obžalovaného směrem k [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] prokázány nebyly, jelikož tato skutečnost nevyplývá z výpovědi obžalovaného ani z výpovědi nestranného svědka [celé jméno poškozeného]. Tento závěr však nemá žádnou oporu v provedeném dokazování, jelikož svědek [celé jméno poškozeného] při své výpovědi u hlavního líčení dne 27. 4. 2021 uvedl, že si na věc již zcela přesně nepamatuje, nicméně poté, kdy mu byla předestřena výpověď z přípravného řízení, uvedl, že na této výpovědi z přípravného řízení trvá a na policii hovořil pravdu. Ve své výpovědi z přípravného řízení dne 20. 10. 2020, které byl účasten i obhájce obžalovaného, svědek [celé jméno poškozeného] sdělil, že obžalovaný mířil z bezprostřední blízkosti na hlavu [celé jméno poškozeného] a přitom mu říkal, že ho zastřelí, pokud nevypadne. Na [celé jméno poškozeného] mířil ze vzdálenosti 1 metr až 1,5 metru a opakoval to samé, tzn., že je postřílí. Závěr okresního soudu v tom směru, že obžalovaný směrem k osobám [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] nepronesl výhrůžky zabitím, resp. zastřelením, rozhodně nejsou prokázány výpovědí svědka [celé jméno poškozeného], jak prezentuje nalézací soud. Z provedených důkazů, zejména svědeckých výpovědí, pak nevyplývá ani závěr okresního soudu, že není zcela zřejmé, zda k použití slzotvorného prostředku ze strany [celé jméno poškozeného] došlo ještě předtím, než obžalovaný použil zbraň, či až poté. Je třeba zdůraznit, že i dle citace okresního soudu nestranný svědek [celé jméno poškozeného] uvádí, že slzný sprej použil [celé jméno poškozeného] v době, kdy obžalovaný mířil na [celé jméno poškozeného]. Nelze akceptovat ani závěr okresního soudu v tom směru, že obžalovaný již u vstupních dveří do dvora zakazoval [celé jméno poškozeného], resp. [celé jméno poškozeného], vstup na pozemek a k dílně, přičemž je evidentní, že předtím, než obžalovaný vyzval další osoby, aby opustily prostor, proběhla diskuse, při které nebyly [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] akceptovány požadavky obžalovaného na uhrazení finanční částky za uskladnění motokár. Nepřiléhavé je odůvodnění soudu v tom směru, že nebylo zjištěno, zda se finanční vyrovnání mělo týkat nákladů za opravy motokár či za jejich uskladnění. Na tomto místě je nutno zdůraznit, že sám obžalovaný opakovaně uvedl, že se jednalo o vyrovnání za uskladnění motokár. Až v okamžiku, kdy poškození odmítli požadavek obžalovaného splnit a rozhodli se motokáry z garáže užívané obžalovaným odtransportovat, začal konflikt mezi obžalovaným a dalšími na místě zúčastněnými osobami eskalovat až již v rovině slovní či posléze i fyzické. V rámci hodnocení míry společenské škodlivosti jednání obžalovaného byly podstatné i výpovědi dalších svědků, kteří nebyli v konfliktu přímo zainteresováni, ale měli možnost být i jeho část vidět. Závěr nalézacího soudu v tom smyslu, že zejména z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] vyplývá, že se jednalo spíše o vzájemné slovní napadání, dohadování, případně málo intenzivní strkání, nemá oporu v dalších provedených důkazech. Např. svědkyně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] hovoří o poměrně intenzivním hluku, nadávkách a registrovaly i to, že se obžalovaný s dalšími osobami mimo jiné strkali a přetahovali o motokáry. Nedostatečný a vágní je závěr nalézacího soudu, že jednání obžalovaného nebylo natolik intenzivní a protispoločenské, resp. nevykazuje takovou míru společenské škodlivosti, aby bylo možno dospět ke spolehlivému závěru, že se jedná o trestný čin. Zcela pak absentuje jakákoli úvaha soudu v tom směru, zda by takové jednání případně nemohlo být posouzeno příslušným orgánem jako přestupek. Dále se krajský soud zabýval argumentací nalézacího soudu, který dovodil, že zákonné znaky žalovaného zločinu podle § 175 odst. 1, odst. 2

písm. c) trestního zákoníku naplněny nejsou z důvodu nutné obrany ve smyslu ustanovení § 29 odst. 1 trestního zákoníku, jelikož obžalovaný odvracel hrozící útok chráněný trestním zákoníkem, konkrétně na nedotknutelnost obydlí. K tomuto uvedl, že je povinností okresního soudu nejprve dostatečně zřetelně a objektivně zjistit skutkový děj a až následně na základě řádně provedeného hodnocení důkazů objasnit důvod pro aplikaci ustanovení § 29 odst. 1 trestního zákoníku. Z výše naznačených důvodů odvolací soud nevnímá

4 2 T 12/2021

skutkový stav za objektivně zjištěný v kontextu ust. § 2 odst. 6 trestního řádu a úvahy o aplikaci ustanovení o nutné obraně pak za minimálně předčasně.

5. Na podkladě nedůsledného a nesprávného hodnocení důkazů provedeného v hlavním líčení nebylo možno dle názoru odvolacího soudu učinit jednoznačná a objektivní zjištění o skutečném průběhu konfliktu mezi obžalovaným a dalšími osobami, přičemž rozpory v závažných okolnostech se vyznačuje jak výpověď obžalovaného, tak i výpověď na místě přítomných svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného]. Okolnosti rozhodné pro spravedlivé posouzení věci nebyly dostatečně zjištěny ani dalšími provedenými důkazy, tj. výpověďmi svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Pro nedostatečné skutkové objasnění věci nebylo možno přistoupit k jejímu právnímu zhodnocení, zejména pak z hledisek podmínek nutné obrany podle § 29 odst. 1 trestního zákoníku. V posuzované trestní věci za stavu, kdy jednotliví účastníci popsaneho konfliktu vypovídali rozdílně, je podstatný porušen kamerový záznam částí incidentu, který pořídila svým mobilním telefonem svědkyně [jméno] [příjmení]. Okresní soud tento záznam sice jako důkaz provedl v hlavním líčení, nicméně k odstranění minimálně některých rozporů ve výpovědích zúčastněných osob měl být tento záznam jako důkaz proveden za přítomnosti účastníků předmětného incidentu, kteří se měli konkrétně vyjádřit k jednotlivým videosouborům a konfrontovat je s jejich výpověďmi, které učinili jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Z kamerového záznamu mj. vyplývá např. ta skutečnost, že [celé jméno poškozeného] přijel pro motokáru dodávkovým automobilem, a to společně s [celé jméno poškozeného] a nepochybně ještě s další osobou, která byla svědkem minimálně části konfliktu, který mezi přítomnými osobami vznikl. Nálezací soud měl vyvinout intenzivnější snahu zjistit totožnost tohoto svědka, přičemž je nepochybné, že identitu této osoby by měl znát minimálně svědek [celé jméno poškozeného], jelikož tato osoba evidentně, jak vyplývá z kamerového záznamu, pomáhala nakládat některé věci do dodávky. Z určité části kamerového záznamu lze dále usuzovat na to, že mohlo dojít k použití pepřového spreje i u vstupních vrat do dvora, přičemž na záznamu je poměrně zřetelně slyšet zvuk nápadně podobný při užití spreje a zjevný je pohyb jedné z osob směrem do průchodu a následné rychlé ustoupení [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] od průchodu ven. I k této fázi konfliktu by se měli jak obžalovaný, tak svědci vyjádřit, aby bylo možno skutkový děj lépe zrekapitulovat.

6. Krajský soud následně zavázal okresní soud doplnit dokazování minimálně opakováním výslechů obžalovaného a svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], konfrontovat je s kamerovým záznamem a podrobněji a přesněji zjistit skutkový děj a až na základě takto učiněných skutkových zjištění uzavřít, zda se jedná o čin jinak trestný, kterým obžalovaný odvracel přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákoníkem. Je namístě doplnit, že pokud okresní soud při svých závěrech zdůrazňuje a cituje konkrétní rozhodnutí at' již Ústavního soudu, resp. Nejvyššího soudu, tak je nutno zdůraznit, že každý případ vyžaduje, aby byl posuzován ryze individuálně s přihlédnutím ke všem provedeným důkazům a okolnostem činu. Citovaná rozhodnutí na tento daný případ nejsou zcela přílehavá, je totiž třeba zohlednit odlišnosti jednotlivých případů a z nich pro právní posouzení plynoucí rozhodné okolnosti. Je nutno zdůraznit, že nutnou obranou se podle § 29 trestního zákoníku rozumí čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, přičemž nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Čin bránící se osoby při dodržení podmínek a mezi nutné obrany není trestným činem. Podstatou nutné obrany je odvrácení nebezpečí, které vzniká útokem směřujícím proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem, a to činem, který by jinak byl trestným činem namířeným proti útočníkovi. Z pojmu útoku vyplývá, že to musí být čin protiprávní, ale nikoli nutně též čin trestný. Útok musí být veden proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem a musí bezprostředně hrozit nebo trvat, podle okolností případu musí tedy být jasné, že útok musí bez prodlení a určitě následovat za hrozbou, přitom však nemusí být neočekávaný. Útok nesmí být však ukončen ani přerušen. Jestliže byl útok ukončen nebo přerušen a nebezpečí již přímo nehrozí, nepřichází nutná obrana v

5 2 T 12/2021

úvalu. [příjmení] nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. V situaci, kdy proti sobě navzájem útočí dvě osoby, je rozhodující počáteční iniciativa, tedy kdo začal (mohou se uplatnit i další pomocná kritéria: jaká byla pohnutka či motiv jednání každé ze stran, či jednání směřovalo ke stupňování konfliktu).

7. Beztrestnosti podle § 29 trestního zákoníku se nemůže dovolávat ten, kdo se při obraně proti útoku neomezí na jeho odvrácení, ale podnikne další útočné činy, neodůvodněné již pouze nutností obrany, a kdo se popř. dá s útočníkem do vzájemné pŕůtky, takže již u něho nejde o obranu, ale o vypořádání se s útočníkem. O nutnou obranu nepŕůjde tam, kde útok již fakticky skončil, nebo kde pachatel reaguje na útok takovým způsobem, že útok ve skutečnosti odplácí a nikoliv odvrací. O tzv. exces z mezi nutné obrany pŕůjde zásadně tehdy, jestliže zde některé podmínky nutné obrany byly, tzn. stav byl nutné obraně blízký, aniž však byly podmínky nutné obrany dány ve všech směrech. Teorie i praxe rozlišuje exces intenzivní a exces extenzivní. V případě intenzivního excesu jde o exces (vybočení) co do míry obranného zákroku, neboť obrana nebyla zcela zjevně přiměřená způsobu útoku, přičemž může jít o nepoměr v intenzitě nebo v případě mimořádného nepoměru ve způsobené škodě. Naproti tomu exces extenzivní znamená vybočení co do doby zákroku, neboť obrana nebyla provedena v době, kdy útok přímo hrozil nebo trval, přičemž může jít o provedení obrany v době, kdy útok skončil, anebo naopak byla obrana předčasná. V obou těchto případech je nutná obrana vyloučena. Nálezací soud po náležitém objasnění skutkového děje aplikuje výše naznačená východiska na posuzovaný případ a až po zhodnocení všech podstatných skutečností, které vtělí do odůvodnění rozhodnutí, učiní závěr, zda je opodstatněné užít ust. § 29 trestního zákoníku.

8. Krajský soud dále dodal, že soud nálezací musí zřetelně odůvodnit, z jakého důvodu neshledává v jednání obžalovaného ani naplnění skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, případně, zda by takové jednání nemohlo být příslušným orgánem posouzeno jako přestupek. K přečinu výtržnictví je obecně nutno připomenout, že jej spáchá ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí. Ze znění výše uvedené skutkové podstaty vyplývá, že předmětné jednání má dvě formy, a to hrubou neslušnost a výtržnost. Hrubou neslušností je jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky, naproti tomu výtržností se rozumí jednání, které závažným způsobem (hrubě) narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití. Je to na rozdíl od hrubé neslušnosti zpravidla fyzické nebo psychické násilí, které je namířeno proti osobám i věcem, avšak každé fyzické napadení občana, i když se ho pachatel dopustil veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném, nemusí naplňovat skutkovou podstatu přečinu výtržnictví. Při posuzování činů výtržnické povahy je nutné z hlediska § 358 trestního zákoníku zejména:

- a) uvážít intenzitu, rysy, průběh útoku,
- b) posoudit okolnosti, za nichž byl čin spáchán,

- c) zjišťovat pohnutku činu,
- d) zhodnotit následky,
- e) zhodnotit osobu pachatele.

9. Okresní soud v případě přečinu výtržnictví dovedl, že obžalovaný se v žádném případě nedopustil protiprávního jednání na místě veřejnosti přístupném a nakonec ani veřejně. Pokud okresní soud velice stručně rozvíjí úvahy v tom smyslu, že se obžalovaný jednání nedopustil na místě veřejnosti přístupném (v převážné části k jednání došlo na pozemku, jehož oprávněným uživatelem byl obžalovaný), tak nenaplnění zákonného znaku veřejně, okresní soud neodůvodňuje prakticky vůbec. K tomuto je nutno uvést, že objektivní stránka předmětného

6 2 T 12/2021

trestného činu spočívá v tom, že pachatel se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti, přičemž konkrétní jednání může naplňovat obě tyto formy, které se někdy překrývají, anebo jen jednu z takových uvedených forem. Pojem veřejně, resp. v souladu s ustanovením § 117 písm. b) trestního zákoníku – veřejné spáchání trestného činu – je jeho spáchání před nejméně třemi osobami současně přítomnými. Spáchání činu před nejméně třemi osobami současně přítomnými zakládá situace, kde činu a) jsou přítomny nejméně tři osoby odlišné od pachatele, spolupachatele a účastníka (do okruhu přítomných osob se tedy nepočítá nejen pachatel, ale též spolupachatel a účastník na tomto činu), b) tyto osoby jsou přítomny současně, nikoli postupně, postačí současná přítomnost již tří osob, a c) jsou přítomny osoby, které jsou způsobilé vnímat jednání pachatele a chápat jeho význam či smysl. Ke znaku místem veřejnosti přístupným je vhodné pouze uvést, že se tím rozumí možnost vidět a slyšet projev pachatele, i když místo činu není přímo veřejnosti přístupné (např. za plotem apod.). Z provedených důkazů vyplývá, že na místě samém se vyskytovali kromě obžalovaného svědci [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], dále další dosud neztotožněná osoba a mj. část konfliktu sledovaly i svědkyně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], svědek [příjmení] a jeho syn.

10. Na základě právního názoru vysloveného ve shora uvedeném rozhodnutí krajského soudu okresní soud ve věci opětovně nařídil hlavní líčení, doplnil dokazování v intencích naznačených shora a pro podklad rozhodnutí vzal v úvahu následující zjištění.

11. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vypověděl, že se necítí být vinen ve smyslu podané obžaloby. Ve své výpovědi objasnil vztahy k osobám [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], přičemž uvedl kromě jiného, že v minulosti s matkou obou poškozených žil v družském poměru a oběma poškozeným v minulosti pomáhal jako servisní mechanik v jejich závodní činnosti týkající se motokár a automobilů. Vypověděl, že na základě vzájemné ústní dohody jmenovaným prováděl servis na motokárách a rovněž na základě této dohody byly motokáry poškozených uskladněny v jeho dílně v [adresa]. K inkriminovanému dni, tedy dni 15. 7. 2020 obžalovaný vypověděl, že po vzájemné dohodě s [celé jméno poškozeného] si tento měl přijet pro svůj závodní vůz a motokáru a rovněž se ústně dohodli na tom, že za provedený servis dojde k úhradě částky 15 000 Kč z čehož 12 000 Kč byla částka, kterou mu měl uhradit právě [celé jméno poškozeného] 3 000 Kč částka, kterou mu měl uhradit jeho bratr [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozeného] však odmítl jakoukoliv částku uhradit. Obžalovaný vypověděl, že [celé jméno poškozeného] požádal o vydání motokáry, bylo mu však z jeho strany sděleno, že pokud vyrovná částku 3 000 Kč bude mu motokára vydána. Nato [celé jméno poškozeného] reagoval tak, že obžalovanému nic neuhradí, což doprovázel výhrůžkami. Dle názoru obžalovaného inkriminovaného dne vůbec nešlo o to zda-li motokáry [celé jméno poškozeného] či [celé jméno poškozeného] vydá, či nikoliv, situace byla taková, že mu vůbec nebyla dána příležitost o tomto jednat, neboť jmenovaní se dostavili zcela jednoznačně s úmyslem si věci vzít jakýmkoliv způsobem. Dále obžalovaný ve své výpovědi popsal, kde byly motokáry uskladněny, jakým způsobem jednal s [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného].

Uvedl, že spolu s těmito osobami inkriminovaného dne se dostavil ještě [celé jméno poškozeného] a další osoba, kterou nedovede ztotožnit, jednalo se však o cizince, zřejmě o Ukrajince. Celý incident začal tím, že když se do jeho dílny dostavil [celé jméno poškozeného] s [celé jméno poškozeného] hned u vrat je obžalovaný upozornil, že dovnitř v žádném případě nepůjdou, jsou na soukromém pozemku. Na tuto výzvu jmenovaní reagovali tak, že došlo k jeho odstrčení a následně k tomu, že vešli do prostoru dílny a začali odnášet zde uskladněnou motokáru. Toto jednání jmenovaných bylo příčinou dalšího konfliktu, kdy došlo jednak ke konfliktu slovnímu, jednak vzájemnému přetahování, odstrkování, a celý konflikt vyústil tím, že vůči osobě obžalovaného byl použit pepřový sprej. Po použití pepřového spreje se obžalovaný cítil ohrožen a za této situace se vrátil do dílny, kde měl uloženou zbraň a to legálně držení revolver [příjmení] & [příjmení] tento aniž by jej vybavil náboji vzal z důvodu toho, aby osoby, které jej napadaly vystrašil a donutil je opustit pozemek. Obžalovaný uvedl, že předmětným revolverem na nikoho nemířil, tento držel pouze v ruce a opětovně

7 2 T 12/2021

[celé jméno poškozeného] a další osoby a to [celé jméno poškozeného] jakož i [celé jméno poškozeného] vyzýval k opuštění jím užívaného pozemku. Obžalovaný se dále vyjádřil k tomu, že po použití zbraně již k dalším fyzickým útokům nedošlo, dle jeho názoru nedošlo k fyzickému kontaktu ani u vchodových vrat. Popřel, že by [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného], či [celé jméno poškozeného] vyhrožoval postřílením a zabitím, zbraň měl pouze na svoji obranu. Nutno ještě uvést, že obžalovaný objasnil, že dům [adresa] v obci [obec] oplocený dvůr a budova dílny k tomuto domu náležející jsou v majetku syna obžalovaného, přičemž on je osobou oprávněnou tyto nemovitosti užívat. Závěrem obžalovaný uvedl, že inkriminovaného dne pouze bránil svůj soukromý majetek, osobám [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného], či [celé jméno poškozeného] neudělil oprávnění se po pozemku pohybovat, ba naopak je vyzýval, aby pozemek opustili. Při doplňujícím výslechu obžalovaný k přehraným videozáznamům sdělil, které osoby dle jeho názoru vynášejí motokáru z objektu dvora, přičemž dovozuje, že osoby nesoucí motokáru jsou [celé jméno poškozeného] a další neznámá osoba, zřejmě cizinec, na záznamu pak označil dalšího muže a to [celé jméno poškozeného] a čtvrtou osobu pak označil jako [celé jméno poškozeného] [celé jméno obžalovaného] setrval na tom, že slzný sprej vůči jeho osobě byl použit ještě předtím než on použil vůči dalším osobám zbraň. Uvedl, že toto se jeví zcela logické neboť si nedovede představit, že osoba na kterou je mířeno zbraní by vytáhla slzný sprej a použila vůči této osobě. Obžalovaný se opětovně vyjádřil i k požadavku na zaplacení peněžitých částek za opravy a uskladnění. Uvedl, že asi hodinu před příjezdem [celé jméno poškozeného] se do jeho dílny dostavil [celé jméno poškozeného]. Sedli si na dílně a dohodli se na finančním vyrovnání. Upřesnil, že s jmenovaným se dohodli na tom, že uznává částku 9 000 Kč za provedené práce na autě BMW a 6 000 Kč na motokárách. K tomuto [celé jméno poškozeného] uvedl, že částku zaplatí. K částce 6 000 Kč týkající se motokár obžalovaný uvedl, že se jednalo o souhrnnou částku za uskladnění a provedené práce na těchto motokárách. [celé jméno obžalovaného] setrval na tom, že již při tomto jednání [celé jméno poškozeného] řekl, že motokáry nevydá, neboť na nich visí dluh a ať si pro ně přijedou po uhrazení dluhu. Dle tvrzení obžalovaného toto měl telefonicky oznámit [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozeného]. Dále obžalovaný vypověděl, že po příjezdu [celé jméno poškozeného] s dalšími osobami těmito osobám ihned sdělil, ať z prostoru dvora, „vypadnou“, že zde nemají co dělat, toto opakoval vícekrát. Zbraň použil k zastrašení dalších osob, v době, kdy měl zhoršené vidění v důsledku slzného spreje byl tímto sprejem paralyzován a jediným účelem použití zbraně bylo to, aby nedošlo k jeho dalšímu fyzickému napadení, neboť dovodil, že čtyřem lidem se těžko člověk může bránit. V době, kdy dle jeho názoru [celé jméno poškozeného] s neznámou osobou vynášeli motokáru ze dvora, byla již zbraň dávno uložena v dílně, měl již oči vypláchnuté, předtím volal policii, vynášení motokáry již nebránil, neboť dobře věděl, že s touto nestačí odjet do příjezdu policie. Doufal, že

policie dá vše do pořádku. Obžalovaný opětovně popřel použití výhrůžek zabitím, postřílením, ve vztahu k dalším osobám, rovněž uvedl, že slzný sprej již nebyl použit u vstupních vrat do objektu.

12. [celé jméno poškozeného] jako svědek vypověděl, že s osobou obžalovaného se domluvil, že dne 15. 7. 2020 si odveze svůj závodní automobil, který měl u obžalovaného uskladněn. O tomto informoval svého bratra [celé jméno poškozeného] a aniž by byli domluveni, že se na místě setkají, [celé jméno poškozeného] v době, kdy se zde nacházel přijel se svou dodávkou společně s [celé jméno poškozeného]. Když zaregistroval příjezd bratra všiml si, že společně se [celé jméno poškozeného] jde do objektu obžalovaného a po svém příchodu na dvůr z rozhovoru pochopil, že obžalovaný žádá po bratrovi, tedy [celé jméno poškozeného], nějaké peníze na kterých nebyli domluveni. Sám se nejprve snažil tento ústní konflikt uklidnit, což se mu však nepodařilo a obžalovaný vešel do dílny odkud přišel se zbraní a začal vyhrožovat zejména [celé jméno poškozeného] ať vypadne, nebo že ho zabije. Když se obžalovaného snažil uklidnit namířil na něj zbraní a rovněž ho vyzval k opuštění dvora s výhrůžkou zabitím. V tento okamžik jeho bratr použil vůči obžalovanému pepřový sprej, který mu nastříkal do obličeje a následně všichni, tedy on, bratr [jméno] [celé jméno poškozeného] pozemek opustili. Po použití pepřového spreje obžalovaný někam,, zmizel“ a z tohoto důvodu se bratr

8 2 T 12/2021

rozhodl opětovně vejít na pozemek a z dílny si odnést motokáru pro kterou přijel. Přitom, když motokáru stěhovali z dílny se opětovně objevil obžalovaný, v ruce držel tyč a chtěl přítomné napadnout. Následně pak napadl [celé jméno poškozeného], kterého začal škrtit. Dle názoru [jméno] [celé jméno poškozeného] nebyl nikdo vyzýván k opuštění pozemku. Na dvoře a u dílny se nenacházel nikdo jiný než on, bratr [jméno] [celé jméno poškozeného]. Pokud byl [celé jméno poškozeného] opětovně vyslechnut okomentoval pořízené videozáznamy s výsledkem takovým, že kromě své osoby není schopen označit zcela přesně osoby další, připustil, že on je osobou křičící na osobu obžalovaného, kdy obsahem jeho křiku jsou nadávky a kritika za vyhrožování zbraní. Dále svědek uvedl ještě jednu podstatnou skutečnost, kdy vypověděl, že příjezd svého bratra [celé jméno poškozeného] neviděl a není tedy schopen říci, kolik osob jeho vozidlem na místo přijelo. Svědek byl konfrontován se skutečnostmi uvedenými osobou obžalovaného v části týkající se předchozí dohody o finančním vyrovnání za uskladnění a opravy uložené techniky u obžalovaného. K tomuto vypověděl, že již si přesně nepamatuje jak se domlouvali na finančním vyrovnání za provedené práce na jeho automobilu a motokárách. Svědek rovněž nebyl schopen uvést zda-li obžalovaný podmiňoval odvoz motokár úhradou nějaké částky. Pouze vypověděl, že si pamatuje řešení věci ohledně automobilu a po tomto jednání šel nakládat automobil. Ví, že po příjezdu bratra probíhala nějaká diskuze při vynášení motokáry a bratr s obžalovaným se začali hádat. Moc si toho nejprve nevšiml, bylo to mezi nimi. K incidentu se zbraní pak opětovně uvedl, že k celé věci se,, přimotal“ v době, kdy obžalovaný s bratrem na sebe řvali a najednou obžalovaný vytáhl zbraň a mířil na [celé jméno poškozeného]. V tomto okamžiku stál asi metr vedle bratra, obžalovaného uklidňoval, tento však otočil zbraň na něho se slovy,, odprásknu tě taky“.

13. [celé jméno poškozeného] vypověděl z jakých důvodů inkriminovaného dne přijel do [obec]. Po svém příjezdu obžalovanému oznámil, že si jede pro motokáry, přičemž při příchodu do dílny byly dveře dílny otevřené a začala hádka o peníze, kde po něm obžalovaný požadoval částku 6 000 Kč za uskladnění motokár. [příjmení] tuto částku odmítl zaplatit z důvodu toho, že na této odměně nebyli domluveni a trval na tom, že si motokáry odveze. Chvilí trvala slovní rozepře a následně přistoupil k tomu, že začal s [celé jméno poškozeného] motokáry vynášet z dílny. V této době došlo k prvnímu konfliktu, kdy obžalovaný do nich začal strkat, došlo k tomu, že byla otvírána a zavírána vrata dílny z důvodu zabránění odvozu motokár a v této době se také na místo dostavil jeho bratr [celé jméno poškozeného]. Po příchodu [celé jméno poškozeného] bylo pokračováno ve snaze motokáry z dílny vyvézt, či vynést, přičemž v této době se na místě najednou obžalovaný objevil s pistolí a začal na přítomné mířit. Nejprve mířil na něho, následně pak na bratra [jméno]. V době kdy obžalovaný mířil zbraní na bratra použil vůči obžalovanému pepřový sprej,

který použil proto, že věděl, že po použití tohoto spreje není osoba jím zasažená schopna mířit či střílet. Poté, když sprej použil všichni přítomní utekli ze dvora pryč. Po použití spreje obžalovaný někam odešel, nebyl na dvoře ani před dílnou vidět. Této doby svědek využil k přivolání orgánů policie a následně se rozhodl opětovně vejít na dvůr ke garáži pro motokáru. Tuto společně s [celé jméno poškozeného] odnesli ke vchodovým vratům. Zde se však opětovně objevil obžalovaný s kovou tyčí, kterou držel v ruce a následně byl [celé jméno poškozeného] obžalovaným napaden tak, že jej chytil do kravaty a škrtil. Svědek se vyjádřil rovněž k tomu, že kromě něho, bratra [jméno] a [celé jméno poškozeného] nebyla na místě žádná další osoba. Ze strany obžalovaného nebyli vyzýváni k opuštění nemovitosti, pokud nějakou výzvu zaslechl, bylo to až v době, kdy na ně obžalovaný mířil zbraní. Dále se svědek ve své výpovědi vyjádřil i k vlastnictví motokár jakož i k tomu, že běžně nosí pepřový sprej z důvodu své ochrany. Při doplňujícím výsledku [celé jméno poškozeného] poukázal, že na shlednutých videozáznamech vidí sám sebe, označil rovněž osobu svého bratra [celé jméno poškozeného]. Další osoby nakládající věci do jeho dodávkového automobilu svědek zcela přesně nepoznal, zřejmě osobou otvírající dveře dodávky je pan [celé jméno poškozeného], na videozáznamech pak rovněž označil osobu obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Další osoby není schopen identifikovat. Neznámou osobu přenášející některé věci svědek neoznačil, uvedl, že tuto osobu nezná. Svědek

9 2 T 12/2021

dále vypověděl, že pokud jeho bratr [celé jméno poškozeného] s obžalovaným jednal o nějakém finančním vyrovnání asi hodinu předtím než se do [obec] dostavil, obsah této dohody mu není znám, na toto si nevzpomíná, nevzpomíná si, že by byl bratrem o něčem informován. Dále uvedl, že si rovněž není schopen vzpomenout zda-li byl on a další osoby obžalovaným vyzýváni k opuštění objektu. Setrval na tom, že motokáry z objektu vynášel on s [celé jméno poškozeného] a pouze on a [celé jméno poškozeného] do [obec] přijeli jeho vozidlem.

14. Skutečnosti, které se udály předmětného dne 15. 7. 2020 byly zjišťovány i z výpovědi svědka [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozeného] vypověděl, že byl požádán [celé jméno poškozeného] o pomoc při odvozu motokáry z dílny obžalovaného v [obec]. Na místo se dostavil s [celé jméno poškozeného] a po příjezdu šli do garáže za obžalovaným, kde došlo mezi [jméno] [celé jméno poškozeného] a [celé jméno obžalovaného] ke slovní rozepři ohledně peněz za uskladnění, či servis této techniky. Následně na základě pokynu [celé jméno poškozeného] tomuto pomáhal s odnosem motokáry z prostoru garáže, přičemž došlo ke konfliktu při vynášení této motokáry přes prostor vrat, kdy byla vrata ze strany obžalovaného zavírána a ze strany někoho jiného zřejmě pana [celé jméno poškozeného], či [celé jméno poškozeného] otvírána. Co se však jeví jako podstatné je to, že svědek jednoznačně uvedl, že než došlo k faktickému vynášení motokáry z garáže ze strany obžalovaného jim bylo sděleno, že si nepřeje, aby motokáru z dílny odnášeli a byli opakovaně vyzýváni k opuštění soukromého pozemku. Sám svědek na tyto výzvy nereagoval neboť uvedl, že na místě byl pouze jako pomocník pana [celé jméno poškozeného] a do jejich jednání se neangažoval. Ve své výpovědi rovněž objasnil v jakém okamžiku si všiml u obžalovaného zbraně, jak s ní tento nakládal, přičemž uvedl, že pepřový sprej byl vůči obžalovanému použit až v době, kdy již v ruce zbraň držel. Při doplňujícím výsledku svědek ozřejmil skutečnosti zaznamenané na pořízených videozáznamech, kdy označil osoby [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného], označil svoji osobu. Další osobu, která se nacházela u dodávky označil jako neznámou, sdělil, že tato s nimi v žádném případě na místo nepřišla. [příjmení] vynášející motokáru jsou on a [celé jméno poškozeného], na tomto místě pak ještě označil [celé jméno poškozeného], přičemž další vycházející osoba je jemu neznámá. Svědek byl opětovně dotázán v jakém okamžiku byl on a další osoby vyzváni k opuštění dvora ze strany obžalovaného. K tomuto uvedl, že žádost o opuštění nemovitosti zaregistroval v době, kdy se nacházeli buď v dílně nebo před ní zřejmě v době, kdy začali vynášet z dílny motokáru. Tato výzva jednoznačně zazněla ještě před tím, než obžalovaný použil zbraň. Svědek zaregistroval rovněž výměnu názorů týkající se nějakého finančního obnosu, o jakou částku se jednalo neví. Rovněž

nebyl schopen blíže objasnit zda-li odnos motokáry byl podmiňován úhradou nějaké částky či nikoliv. Setrval rovněž na tom, že před použitím zbraně, slzného plynu, došlo k nějakému fyzickému kontaktu, jednalo se o postrkování u vrat, zřejmě mezi obžalovaným a [celé jméno poškozeného], někdo vrata odjistil. Další události pak svědek popsal způsobem, „někdo tam vystříkal slzný plyn a pak už pan [celé jméno obžalovaného] odběhl a pak už tam byla ta zbraň“. Pokud byl svědek upozorněn na určité rozpory ve svých výpovědích uvedl, že při první výpovědi na policii si vše lépe pamatoval.

15. V průběhu hlavního líčení byli dále vyslechnuti jako svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], policisté [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] uvedl, že byl částečně přítomen incidentu dne 15. 7. 2020. Do [anonymizováno] se dostavil proto, že přes obžalovaného prodával auto Tom [celé jméno poškozeného] a tento den se měli finančně dovyrovnat. V době příjezdu před dům se zde nacházel [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozeného], vrata do dvora byla otevřena a pokud jde o otázku motokár, nějaké věci již byly naloženy v dodávkovém automobilu. Dále ještě zaregistroval, že obžalovaný, který se nacházel před garáží hovořil něco o doplatku za opravy. Zaregistroval nějaké pošťuchování, kdy se začal pošťuchoval obžalovaný s [celé jméno poškozeného], sám by to nenazval fyzickým konfliktem. Nezaregistroval, že by obžalovaný v této době měl v ruce nějakou zbraň, tyč, či něco podobného. K tomuto pošťuchování došlo při nakládání motokáry do dodávkového automobilu, do této potyčky zasáhl tak, že roztrhl obžalovaného a [celé jméno poškozeného]. Při výměně názorů opět zaregistroval

10 2 T 12/2021

požadavek o nějaký poplatek za servis, který [celé jméno poškozeného] odmítl zaplatit. Následně pak na místo přijeli policisté. Při doplňujícím výslechu [jméno] [příjmení] vypověděl, že na pořízených videozáznamech bezpečně poznává oba bratry ([celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného]), dále identifikoval i osobu obžalovaného. Pokud jde o další dvě osoby, které se nacházely v okolí dodávkového automobilu, k těmto osobám uvedl, že žádného z nich nepoznává. Identifikoval rovněž, že jedna z osob nesoucích motokáru je jedním z bratrů. Dále na videozáznamu identifikoval svoji osobu a osobu svého syna. Nezaregistroval, že by se na místě nacházela osoba mluvící rusky. Dále svědek vypověděl, že na místo se dostavil z důvodu toho, že si přijel pro doplatek za prodej automobilu, který zprostředkoval obžalovaný [celé jméno obžalovaného], kdy automobil si přebíral [celé jméno poškozeného]. Uvedl, že byli domluveni, že na místo přiveze doklady od opravy automobilu a dojde k finančnímu vyrovnání. V době, kdy na místo se dostavil viděl, že někdo táhl motokáru, nebo rám, s tímto vynášením rovněž pomáhal a následně zaregistroval osobu obžalovaného, který říkal, že dokud tam nenechají peníze, tak si věci brát nebudou. Obžalovaný se dohadoval s jedním z bratrů, poté přiběhl druhý z bratrů, celá věc vygradovala. Na vzniklou situaci reagoval svědek tak, že řekl, „ať neblbnou“, snažil se je roztrhnout a tím to skončilo. Svědek dále uvedl, že za opravu vozidla, kterou provedl mu do současné doby poškození [celé jméno poškozeného] se [celé jméno poškozeného] dluží částku cca 100 000 Kč.

16. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že inkriminovaného dne zhruba v 13.00 hodin v objektu [adresa] v [obec] zaregistrovala 3 osoby, které se ptali na osobu obžalovaného. V této době se zde [celé jméno obžalovaného] nenacházel a někdo z těchto osob vzal telefon a zřejmě někomu volal. Následně si tyto osoby z místa odvezli nějakou, „železnou konstrukci“. Svědkyně dále zaregistrovala, že kolem páté hodiny odpolední se do domu dostavili muž a dívka, kteří si přijeli pro závodní auto stojící na dvoře. Následně pak viděla na dvoře domu další dvě osoby a to dva muže. Těmto osobám nevěnovala pozornost. Poté následoval hluk, kdy se něco dělo v horní části dvora, kam ze svého bytu neměla výhled. Konflikt se přesunul ke garážovým vratům, kde zaregistrovala osobu obžalovaného a další osoby zřejmě čtyři další muže, kteří se přetahovali o motokáru. Viděla, jak vynášejí motokáru ven z garáže, následně se strhla nějaká bitka a slyšela nadávky. Poté viděla, jak obžalovaný vyšel z dílny, jakoby se vypotácel, byl takový, „ubřečený“ a v pravé ruce držel zbraň hlavní dolů. V této době další osoby o kterých hovořila stály asi 20 m od

obžalovaného v horní části dvora a na osobu obžalovaného pokřikovaly, „to jsi hrdina, když na nás jdeš se zbraní“. Obžalovaný na toto nereagoval, vrátil se zpět do dílny na což svědkyně reagovala tak, že vyběhla z bytu na dvůr s tím, že obžalovanému půjde pomoci. Když se s obžalovaným setkala zeptala se jej zda-li má volat policii na což jí bylo obžalovaným sděleno, že tuto již volal. Pokud svědkyně slyšela slovní potyčku mezi obžalovaným a těmito dalšími osobami, zaregistrovala celou řadu vulgárních slov a rovněž tak sdělení obžalovaného ať z místa odejdou, že zde nemají co dělat. Výzvu obžalovaného k opuštění objektu slyšela opakovaně. Setrvala na tom, že na dvoře zaregistrovala celkem 5 osob, tedy osobu obžalovaného, bratry [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a dalšího muže, který byl oblečený v černém a měl tmavé vlasy. Svědkyně [jméno] [příjmení] inkriminovaného dne zaregistrovala nějaké neshody mezi obžalovaným a dalšími muži. Zřejmě se jednalo o 4 osoby včetně obžalovaného. Dle jejího názoru mezi těmito osobami docházelo k výměně názorů, dále viděla, že tito další muži nakládají do nákladního auta motokáru. Viděla rovněž osobu obžalovaného asi 2 m od garáže, kdy v ruce držel nějaký předmět o jaký předmět se však jednalo nedokáže říci. V průběhu přípravného řízení svědkyně tento předmět specifikovala zřejmě jako zbraň. Dále pak vypověděla, že v době, kdy byla již naložena motokára v bílé dodávce stojící před vraty, viděla osobu obžalovaného, který držel v ruce předmět, který vypadal jako železná tyč. V této době se obžalovaný s těmito dalšími muži pořád hádal, přítomní křičeli a nadávali. Z obsahu tohoto hovoru zaslechla i slova týkající se toho, že někdo na někoho mířil a že někdo měl, „pepřák“. Část incidentu zaznamenala svým mobilním telefonem a následně tento záznam vydala orgánům

11 2 T 12/2021

Policie ČR. Z výpovědi [jméno] [příjmení], přítelkyně [celé jméno poškozeného] soud zjistil, že tato se kritického dne s [celé jméno poškozeného] dostavila do [obec] vyzvednout si závodní automobil BMW. Po příjezdu svědkyně řešila nakládání závodního automobilu a její přítel [celé jméno poškozeného] s osobou obžalovaného finanční vyrovnání. Když závodní vozidlo nakládala na podvalník zaregistrovala příjezd [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], kteří po příjezdu vešli dovnitř do dvora. Co probíhalo ve dvoře svědkyně nemohla objasnit, neboť se nacházela cca 50 m od tohoto místa. Že došlo k nějakému konfliktu zjistila až poté, co zaslechla [celé jméno poškozeného], jak křičí, „ať ho pusť a nechá ho být“. Vydedukovala, že křičel na osobu obžalovaného, následně ze dvora vyběhl [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozeného] a poté i [celé jméno poškozeného]. Následovalo to, že někdo z přítomných hovořil o přivolání policie a teprve později se od [celé jméno poškozeného] dozvěděla, že obžalovaný na ně měl vytáhnout zbraň. V průběhu hlavního líčení byli vyslechnuti i policisté prap. [jméno] [příjmení] a prap. [jméno] [příjmení]. Oba jmenovaní jako policisté objasnili za jakých okolností byli vysláni operačním důstojníkem k zásahu do [obec], co po svém příjezdu zjistili a jakým způsobem zákrok provedli. Shodně lze uvést, že z jejich výpovědí soud zjistil, že obžalovaný se bez jakýchkoliv námitek podrobil zákroku, přítomných policistů. Obžalovaný uvedl, že se bál o svoji bezpečnost a snažil se bránit svůj majetek, jakož i to, že proti němu byl použit pepřový sprej. Z výpovědí policistů vyplynulo i to, že zbraň použil poté, co byl zasažen pepřovým sprejem. Pokud jde o osoby [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] od těchto policistů zjistili, že obžalovaný je měl ohrožovat střelnou zbraní, přičemž v průběhu tohoto ohrožování měl někdo z přítomných na osobu obžalovaného použít pepřový sprej.

17. Kromě shora naznačených důkazů soud v průběhu hlavního líčení provedl celou řadu důkazů dalších a to listinných. Těmito důkazy byly podrobněji objasňovány skutečnosti týkající se místa činu, objasňováno bylo to, že zbraň kterou obžalovaný měl použít vůči dalším osobám je z jeho strany legálně držení revolver zn. Smith & Wesson, těmito důkazy byly objasňovány i osobní poměry obžalovaného jakož i poškozených a soud v průběhu hlavního líčení provedl i důkaz přehráním videosouborů a zvukových záznamů, které byly zajištěny v průběhu přípravného řízení, přičemž byl proveden i důkaz záznamem uskutečněných oznámení Policii ČR z inkriminovaného dne. Odborným vyjádřením bylo pak zkoumáno i to, jakým způsobem ovlivní pepřový sprej osobu,

kteřá je tímto zasařena, když zpracovatel tohoto odborného vyjádření [anonymizováno] [přijmení] byl rovněž jako svědek v průběhu hlavního líčen vyslechnut.

18. Pokud soud provedené důkazy naznačené shora vyhodnotil, jak mu ukládá zákon bylo možno uzavřít, že bez jakýchkoliv pochybností je prokázáno následující:

1/ Důvod příjezdu [celé jméno poškozeného] a jeho přítelkyně do objektu užívaného obžalovaným v [obec] a rovněž tak důvod příjezdu [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] do tohoto objektu.

2/ Skutečnost, že po příjezdu [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] došlo mezi [celé jméno poškozeného] a obžalovaným [celé jméno obžalovaného] k slovnímu konfliktu z důvodu požadovaného zaplacení finančního obnosu za opravu, či uskladnění motokár.

3/ Za prokázané má soud rovněž to, že [celé jméno poškozeného] společně s [celé jméno poškozeného] přes nesouhlas obžalovaného [celé jméno obžalovaného] začali realizovat odvoz motokár z dílny obžalovaného a v průběhu této činnosti došlo i k fyzickým kontaktům, kdy v této fázi se ve věci angažoval i přítomný [celé jméno poškozeného].

4/ Za prokázané má rovněž soud, že v určité fázi konfliktu obžalovaný použil legálně držený revolver vůči osobám [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], přičemž prokazatelně tento revolver nebyl opatřen náboji. Dále to, že vůči osobě obžalovaného byl ze strany [celé jméno poškozeného] použit slzotvorný prostředek se kterým se [celé jméno poškozeného] na místo dostavil.

12 2 T 12/2021

5/ Soud má za prokázané dále i to, že k určitému drobnému konfliktu pak došlo ještě při samotném vynášení motokáry z objektu (nikoliv z garáže) ve snaze obžalovaného zabránit naložení této motokáry do vozu [celé jméno poškozeného].

19. Shora uvedené skutečnosti, které soud považuje za prokázané, vyplývají z kontextu důkazů a to jak výpovědi obžalovaného, tak výpovědi poškozených a dalších svědků. Soud se však musel zabývat tak, jak na to poukázal krajský soud ve svém rozhodnutí, hodnotou jednotlivých důkazů a jejich důkazní silou tak, aby mohlo být objasněno zda-li skutkový děj se udál způsobem v obžalobě popsaným. Krajský soud v naznačeném rozhodnutí vyslovil pochybnosti o hodnotách výpovědí, jak osoby obžalovaného, tak svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], tedy osob přímo zúčastněných předmětného konfliktu. Pokud soud tyto důkazy opětovně vyhodnotil lze přisvědčit závěru krajského soudu, že ani jedna z výpovědí shora naznačených není zcela neměnná a pokud byly tyto osoby opakovaně ve věci vyslýchány, byly zjišťovány určité nepřesnosti v jejich výpovědích, když přesně nelze zjistit zda-li tyto nepřesnosti vznikly z důvodu časového odstupu od předmětné události, nebo z důvodů jiných. Za této situace se soud opětovně musel zabývat samotným počátkem konfliktu inkriminovaného dne a bylo nutno opětovně posuzovat skutečnosti související s případným finančním vyrovnáním mezi osobou obžalovaného, [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] v souvislosti s opravami, či uskladněním motokár, či závodní techniky v objektu obžalovaného. Státní zástupce dovozuje, že žádný poplatek za opravy a uskladnění motokár dohodnut nebyl a tudíž, že obžalovaný požadoval neexistující pohledávku. K tomuto lze uvést, že se na základě provedených důkazů nemuselo jednat o neexistující pohledávku tak, jak to tvrdí státní zástupce. Obžalovaný již v přípravném řízení uváděl, že při příjezdu [celé jméno poškozeného] a jeho přítelkyně projednávali finanční otázky týkající se jak nákladů za opravu závodního automobilu, tak nákladů za opravy a uskladnění motokár. Tuto skutečnost nevyvrátil při opakované výpovědi ani svědek [celé jméno poškozeného], tento pouze uvedl, že si již na tyto podrobnosti nepamatuje. Z uvedeného lze dovodit, že otázka finanční byla před samotným incidentem řešena, zřejmě ze strany [celé jméno poškozeného] nebyla rozporována a při vzniku konfliktu samotného po příjezdu [celé jméno poškozeného] mohla být tato výše právě [celé jméno poškozeného] rozporována k čemuž zřejmě také fakticky došlo. Lze

tedy vyvodit, že pokud obžalovaný na základě předchozího rozhovoru s [celé jméno poškozeného] jednal o nějakém finančním vyrovnání a vydání techniky podmiňoval úhradou finančního obnosu, který [celé jméno poškozeného] odmítal následně uhradit, mohlo a také fakticky došlo ke sporu souvisejícího s uplatněním zadržovacího práva ze strany obžalovaného v souvislosti s odvozem motokár kritického dne. Následně pak soud musel vyhodnotit i další skutečnost, která se jeví jako podstatná pro následné právní posouzení této věci, tedy skutečnost v kterém okamžiku byly osoby a to zejména [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a následně i [celé jméno poškozeného] vyzváni k opuštění prostor užívaných obžalovaným. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v podstatě shodně vypovídá v průběhu celého trestního řízení, že z jeho strany byly další osoby vyzvány k opuštění objektu poté, co projevíly snahu bez jeho souhlasu vynášet motokáry z objektu garáže. Tato skutečnost je potvrzována výpovědí [celé jméno poškozeného]. Tento hovoří o tom, že výzvy k opuštění pozemku zazněly ze strany obžalovaného opakovaně a důležité je to, že tyto výzvy zazněly ještě předtím, než došlo k použití zbraně a slzotvorného prostředku. O tom, že další osoby nacházející se uvnitř neuzamčeného dvora byly vyzývány, aby tento prostor opustily, vypovídá i svědkyně [příjmení]. Z uvedených důkazů lze učinit závěr, že ještě předtím než došlo k faktickému vynášení motokár z objektu dílny byli nejméně [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] vyzváni k tomu, aby pozemek užívaný obžalovaným opustili a při následném jednání u kterého byl přítomen i [celé jméno poškozeného] se tyto výzvy týkaly i jeho osoby.

20. Další skutečnost, kterou soud musel vyhodnotit, je tvrzení obžalovaného kolik osob se fakticky při incidentu na dvoře před jeho dílnou a u dílny nacházelo. [celé jméno obžalovaného] od samého

13 2 T 12/2021

počátku trestního řízení vypovídá, že na místě se nacházel [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] další neustanovená osoba, zřejmě rusky mluvící cizinec. Naproti tomu [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] o žádné další takovéto osobě nevypovídají. Z dalších provedených důkazů a to i pořízených videozáznamů, jak to nakonec konstatuje krajský soud ve svém rozhodnutí, je zřejmé, že na místě samém se další neztotožněná osoba nacházela. Její existence je zachycena na pořízených záznamech, přičemž přes veškerou snahu soudu se tuto osobu nepodařilo identifikovat. Vzhledem k tomu, že tato další osoba se aktivně podílela na nakládání věcí vynášených ze dvora do automobilu [redacted] nejeví se zcela věrohodné tvrzení svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], že tuto osobu neznají a jedná se pouze o náhodného kolemjdoucího. I když z videozáznamů pořízených svědkyní [příjmení] není zřejmé zda-li tato osoba se na dvoře objektu nacházela od samého počátku incidentu, některé z důkazů umožňují tuto skutečnost dovodit. Jedná se jednak o výpověď samotného obžalovaného, která je pak potvrzována výpovědí svědkyně [příjmení], která uvedla, že zaregistrovala uvnitř objektu celkem 5 osob a to [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a další dva muže. O čtyřech osobách hovoří rovněž i svědkyně [příjmení]. Naproti tomu, jak je již naznačeno výše, svědci [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] účast další osoby na celém incidentu jednoznačně popírají.

21. Další podstatnou skutečností, kterou se soud musel zabývat je otázka ve které fázi incidentu a za jakých okolností došlo ze strany obžalovaného k použití jím legálně držené zbraně a ze strany svědka [celé jméno poškozeného] použití slzotvorného prostředku vůči osobě obžalovaného. Z důkazní situace, jak vyplynula z provedeného dokazování je zřejmé, že počátek incidentu inkriminovaného dne byl nejprve slovní, následně došlo k tomu, že svědek [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] počali proti vůli obžalovaného vynášet motokáru z objektu garáže, zde došlo ke strkanicím a slovním výměnám názorů, k zavírání a otvírání vrat tak, jak o tom přítomní ve svých výpovědích hovoří. Svědci [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] rovněž [celé jméno poškozeného] při výpovědi, kterou učinili v průběhu přípravného řízení jednoznačně uvádí, že obžalovaný poté, co nebyl schopen zabránit vynášení

motokár z objektu dílny vyšel se zbraní, kterou pak použil vůči jejich osobám a to tak, že z bezprostřední blízkosti mířil na [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] a toto jednání doprovázel slovními výhrůžkami zabitím v důsledku čehož [celé jméno poškozeného] použil na osobu obžalovaného slzotvorný prostředek. Výpovědi [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] lze považovat v podstatě v celém průběhu trestního řízení za neměnné, kdy oba tito svědci v podstatě shodným způsobem tuto situaci popisují. Svědek [celé jméno poškozeného] v prvotních výsleších rovněž vypovídá, že nejprve byla použita zbraň, následně slzotvorný prostředek. Při opakovaném výslechu však tento svědek vzniklou situaci popisuje způsobem, kdy uvádí, že nejprve došlo k použití slzotvorného prostředku následně pak zbraně. Pokud byl svědek upozorněn na tento rozpor odkázal na výpověď původní s tím, že si na celou situaci s odstupem času tak dobře nepamatuje. Skutečnosti uváděné těmito svědky je však nutno konfrontovat s dalšími zjištěními. Předně obhajoba obžalovaného je podporována dalšími provedenými důkazy. Svědkyně [jméno] [příjmení] jednoznačně vypovídá o tom, že zahlédla konflikt mezi obžalovaným a jedním z bratrů ([celé jméno poškozeného] nebo [celé jméno poškozeného]), jednalo se o strkání, následně zaregistrovala, že obžalovaný si vytírá oči, odchází do dílny ze které za okamžik vychází zpět a v ruce drží zbraň. Zbraň drží podél těla, na nikoho ze zúčastněných nemíří. Shodnou skutečnost pak objasňuje i svědkyně [jméno] [příjmení], která rovněž zaregistrovala osobu obžalovaného stojícího před vraty garáže v době, kdy drží v ruce nějaký předmět, zřejmě zbraň. V této době se v okolí obžalovaného další osoby nenacházely. Tato zjištění pak určitým způsobem zpochybňují popis událostí ze strany svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] z přípravného řízení, neboť jednak vzbuzují určité pochybnosti o tom, že slzotvorný prostředek byl použit až poté, co obžalovaný vůči dalším osobám použil zbraň a nelze přehlédnout ani to, že je zpochybněno tvrzení těchto osob o míření zbraní na [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] z bezprostřední blízkosti za současného pronášení výhrůžek vůči jejich osobám.

14 2 T 12/2021

22. V intencích rozhodnutí krajského soudu se pak soud zabýval i prokazováním dalšího jednání obžalovaného poté, co se celý incident částečně uklidnil, obžalovaný uložil zbraň zpět do dílny a osoby [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] se opětovně pokusily realizovat odnos motokáry ze dvora užívaného obžalovaným. [celé jméno poškozeného] tak, jak je to konstatováno výše, popisuje jednání obžalovaného, kdy měl být tímto napaden při vynášení motokáry ze vrat chycením do tzv. kravaty. Vypovídá rovněž o tom, že v této době obžalovaný držel v ruce železnou tyč, kterou rovněž použil k výhrůžkám. Nutno konstatovat, že tato část incidentu je zřejmě poslední fází před tím, než se na místo dostavili orgány Policie ČR a zbývající část jednání všech zúčastněných osob je již zachycena na videozáznamech, které byly v průběhu hlavního líčení provedeny a předestřeny shora uvedeným svědkům. Soud se domnívá, že po provedeném dokazování má oporu v tom, že u tohoto jednání již byl přítomen i svědek [příjmení] a jeho syn, takže mohl obsah výpovědi obžalovaného, svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] konfrontovat s obsahem výpovědi svědka [příjmení]. Svědek [příjmení], jak je konstatováno shora nespáčil, že by obžalovaný [celé jméno poškozeného] škrtil. Události, kterých byl přítomen popsál tak, že docházelo k výměně názorů mezi zúčastněnými, vzájemnému postrkování, které by, „nenazval fyzickým konfliktem“, do tohoto jednání zasáhl, přítomné roztrhl a tímto celá věc skončila. Další události po vynesení motokáry vraty již zachycují pořízené videozáznamy. Z obsahu těchto videozáznamů může soud jednoznačně dovodit, že jednání obžalovaného nebylo nijak agresivní, ba naopak větší agresivitu vykazovalo jednání ostatní osob, zejména svědka [celé jméno poškozeného] a lze rovněž konstatovat, že pokud obžalovaný držel v ruce nějaký předmět, tímto nikomu z přítomných nevyhrožoval, vůči žádné další osobě jej nepoužil.

23. Zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí, nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo strpěl a

spáchá takový čin se zbraní. Přechinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustí hrubé neslušnosti, nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného. Pokud soud zkoumal, zda-li jednáním obžalovaného jsou zákonné znaky shora uvedených trestných činů naplněny, bylo nutno vyhodnotit všechny provedené důkazy a objasnit zda-li v žalobě označený skutkový děj se stal způsobem zde popsaným, či způsobem jiným. Nakonec podrobněji objasnit spáchání skutkového děje okresnímu soudu uložil i soud odvolací ve shora citovaném rozhodnutí. [příjmení] soud mohl dovodit naplnění zákonných znaků shora uvedených trestných činů je nutno prokázat bez jakýchkoliv pochybností, že se skutek stal tak, jak jej popisuje obžaloba. V tomto konkrétním případě však bez jakýchkoliv pochybností bylo prokázáno toliko to, co je již naznačeno shora za prokázané pod body [číslo] [příjmení] skutkového děje popsaného v podané obžalobě však přes veškerou snahu soudu prokázán není. Předně pochybnosti soud shledává v tvrzení obžaloby, že obžalovaný podmiňoval vydání motokár zaplacením nesjednaného poplatku. Otázkou sjednání odměny za opravu, či uskladnění se soud zabýval shora a na doplnění je možno uvést, že případná platební morálka [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] vyplývá i ze skutečností tvrzených svědkem [příjmení]. Další skutečností vzbuzující pochybnosti související s popsaným skutkem je skutečnost ve kterém okamžiku byli nejméně [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] vyzváni, aby opustili soukromý pozemek. V kontextu všech provedených důkazů se soudu jeví jako spíše pravděpodobné, že výzva k opuštění pozemku ze strany obžalovaného byla pronesena ještě předtím než došlo k faktickému vynášení motokáry z objektu garáže, tedy [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] v době, kdy s tímto jednáním započali si již museli být vědomi toho, že jsou vyzýváni pozemek opustit. Tvrzení obžaloby o použití revolveru ze strany obžalovaného z důvodu zamezení odvozu motokár dle názoru soudu není rovněž prokázáno bez jakýchkoliv pochybností. Toto tvrzení sice vyplývá z obsahu výpovědi [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], nakonec i [celé jméno poškozeného] z průběhu přípravného řízení, je však zpochybňováno obsahem výpovědi samotného obžalovaného, svědků dalších uvedených výše zejména [příjmení] a

15 2 T 12/2021

[příjmení] a nakonec i obsahem doplňující výpovědi [celé jméno poškozeného]. Dle názoru soudu výpověď [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] v kontextu těchto dalších důkazů není natolik přesvědčivá, aby soud mohl toliko na základě těchto výpovědí dovodit, že celý incident proběhl jako tito svědci popisují. Soud nezjistil nic, co by znevěrohodňovalo důkazy tvrdící opak vyplývající zejména z výpovědí uvedených svědků a obžalovaného a lze tedy připustit, že v intencích těchto důkazů se jeví, že ke skutkovému ději mohlo dojít právě způsobem, jak jej popisuje obžalovaný tedy tak, že při snaze zabránit odvozu motokáry, či motokár dalšími osobami (nejméně třemi, možná i čtyřmi), byl vůči jeho osobě použit slzotvorný sprej a v důsledku tohoto jednání dalších osob se pak uchýlil vůči těmto osobám k použití zbraně. Stejně pochybnosti pak soud zjišťuje i u tvrzení poškozených a [celé jméno poškozeného] při pronášení výhrůzek a míření zbraní z bezprostřední blízkosti na osoby poškozených. Opětovně nutno konstatovat, že v intencích zjištění vyplývajících z provedených důkazů lze dovodit, že v době, kdy obžalovaný držel v ruce zbraň se v jeho bezprostřední blízkosti žádné jiné osoby nenacházely. Konečně tvrzení obžaloby týkající se uchopení [celé jméno poškozeného] do tzv. kravaty a dalším vyhrožováním kovovou tyčí tak, jak vyplývá z výpovědích poškozených zcela nekoresponduje zjištěním učiněným z výpovědi svědka [příjmení]. Dle názoru soudu v tomto konkrétním případě již nelze provést žádný další důkaz, který by věc více ozřejmil. Přes veškerou snahu soudu se nepodařilo zjistit totožnost další osoby na místě se nacházející. Pokud soud v případě prokazování žalovaného skutkového děje zjistí pochybnosti nasvědčující závěru, že skutkový děj nemusel proběhnout jak je popisován v podané obžalobě, musí soud tyto pochybnosti jednoznačně vyhodnotit ve prospěch obžalovaného tak, jak mu to ukládá zákon. Tímto postupem může soud uzavřít, že po provedeném dokazování není vyloučeno, že ke skutkovému ději došlo nikoliv způsobem popsaným v podané

obžalobě, ale způsobem jiným a to způsobem, jak jej popisuje sám obžalovaný. V takovémto případě musí okresní soud odkázat již na skutečnosti na které bylo poukázáno v původním rozsudku ze dne 16. listopadu 2021 tedy na to, že je třeba vycházet ze zjištění, že obžalovaný i když není vlastníkem objektu [adresa] v [obec] a pozemků a budov s tímto objektem souvisejících, byl oprávněným uživatelem těchto nemovitostí. Za této situace je pak zřejmé, že dle soudní judikatury je přípustná obrana proti útoku přímo ohrožující zájem chráněný trestním zákonem, tedy i zájem i na ochraně majetku a nedotknutelnosti obydlí. V takovémto případě obžalovaný mohl jednat v nutné obraně. Podstatou nutné obrany je snaha odvrátit nebezpečí, které vyvolal útok jenž směřuje proti zájmu chráněnému trestním zákonem, v případě obžalovaného zájmu na nedotknutelnosti obydlí a osobního majetku a to činem, který by jinak byl označen za trestný čin. Kdo odvrací útok na tento chráněný zájem chrání tytéž zájmy, které chrání sám trestní zákon (viz rozhodnutí Ústavního soudu II.ÚS 317/01). V naznačeném rozhodnutí Ústavního soudu ČR je jednoznačně konstatováno, že osoby neoprávněně se zdržující na cizím pozemku, či v cizím objektu začaly porušovat domovní svobodu majitele či uživatele v tom okamžiku, kdy byly vyzvány, aby pozemek opustily. V tomto konkrétním případě z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že již při samém počátku incidentu, v době, kdy došlo mezi obžalovaným a poškozeným [celé jméno poškozeného] k výměně názorů ohledně požadované ceny za uskladnění či opravu motokár, byl jmenovaný vyzván k opuštění pozemku byt' i s doslovem, že mu technika nebude vydána do úhrady požadované sumy. Dle názoru okresního soudu není rozhodné zda-li finanční obnos byl vyžadováno oprávněně či nikoliv. Soud dovozuje, že objekt užívaný obžalovaným požíval ochrany nedotknutelnosti obydlí podle článku 12 odst. 1 Listiny práv a svobod, jakož i ustanovení § 178 tr. zákoníku. Pokud obžalovaný dalším osobám naznačil zcela zřejmě, že mají pozemek opustit, nic je neopravňovalo k tomu, aby za použití násilí pokračovali v odnosu, či vyvezení motokár a to ani přesto, že tyto zcela jednoznačně byly ve vlastnictví [celé jméno poškozeného], či [celé jméno poškozeného]. Pokud soud v pochybnostech, jak je naznačeno výše, nevyloučil možnost, že k incidentu došlo způsobem, jak jej popisuje obžalovaný lze dovodit, že pokud použil legálně držení revolver bez nábojů poté, co byl fyzicky konfrontován s nejméně 3 osobami a byl vůči jeho osobě použit slzotvorný sprej, jednal v nutné

16 2 T 12/2021

obraně tak, jak to předpokládá ustanovení § 29 odst. 1 trestního zákoníku. Soud považuje za nutné doplnit, že k případnému řešení majetkových sporů souvisejících s uplatněním zadržovacího práva, či odměny za uskladnění a opravu je příslušný soud. To, že obžalovaný se mohl cítit ohrožen v důsledku jednání [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a nakonec i [celé jméno poškozeného] a případně další osoby je zřejmé rovněž z nepoměru sil (konkrétně počtu osob). Skutečnost, že se obžalovaný cítil jednáním poškozených ohrožen nepřímou vyplývá i ze zjištění, že jako první učinil oznámení na linku 158. Zjištěné skutkové okolnosti soud vedou k závěru, že se nejednalo o obranu zjevně nepřiměřenou. Navíc obdobná situace již byla soudní judikaturou řešena například rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR R 47/1997, kdy soud dovodil existenci okolností vylučujících trestnou činnost za situace, kdy majitel nemovitosti namířenou zbraní při výhrůžkách zastřelením nutil další osoby k tomu, aby opustily soukromý pozemek před jeho domem rovněž za situace, kdy tyto další osoby se měly dostavit za účelem odvozu majetku, který považovaly za svůj. K tomuto je nutno dodat, že soud připouští to, co je uvedeno v rozhodnutí krajského soudu týkající se citace tohoto rozhodnutí. Rozhodnutí je pak uvedeno pouze z důvodu toho, že se jedná o řešení obdobné, nikoliv shodné, situace a je zde řešena i otázka případného vyhrožování zbraní, kdy je dovozováno, že ani v případě pronesení výhrůžek zastřelením toto není okolností umožňující dovodit trestnost osoby zbraň a výhrůžky používající.

24. Za této situace pokud jde o naplnění zákonných znaků žalovaného zločinu podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku soud dovozuje, že naplněny nejsou z důvodů nutné obrany ve smyslu ust. § 29 odst. 1 tr. zákoníku a jednání obžalovaného je nutno považovat za čin jinak trestný, kterým však odvracel hrozící útok na zájem chráněný trestním zákoníkem, konkrétně na nedotknutelnost obydlí

případně jeho osoby. Jestliže soud dovodil tak, jak je naznačeno výše, že provedené důkazy zcela jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností neumožňují konstatovat, že skutkový děj popsáný v podané obžalobě se takto stal a není vyloučena možnost, že ke skutkovému ději došlo tak, jak jej obžalovaný popisuje, nelze ani dovodit, že by obžalovaný svým jednáním naplnil zákonné znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. I v tomto případě pokud došlo k verbálnímu, či fyzickému kontaktu mezi osobou obžalovaného a dalšími osobami, obrana obžalovaného před protiprávním jednáním dalších osob tak, jak ji popisuje obžalovaný, nemůže vykazovat zákonné znaky přečinu výtržnictví, neboť v tomto případě by ze strany obžalovaného nešlo o hrubou neslušnost ani výtržnost a v jednání [celé jméno obžalovaného] by nebylo možno spatřovat ani případný přestupek proti občanskému soužití. Za této situace soud dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, což je důvode proto, aby byl obžalovaný podané obžaloby v souladu s ust. § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn.

25. K trestnímu řízení se s požadavkem na úhradu vzniklé škody připojil poškozený [celé jméno poškozeného]. Aniž by se soud zabýval oprávněností nároku tohoto poškozeného bylo rozhodnuto s ohledem na zprošťující výrok v souladu s ust. § 229 odst. 3 tr. řádu tak, že tento poškozený byl odkázán s celým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Pelhřimov 18. října 2022

Mgr. Jiří Zach
soudce